

Topur'daki Dünya

SEMA ASLAN 1978 Berlin doğumlu. Sosyoloji ve iletişim okudu, gazetecilik yaptı. *Benim Kitaplarım/35 İsim 35 Kütüphane* (Doğan Kitap, 2009) isimli bir söyleşi kitabı, *Kozalak* (İletişim Yayınları, 2012) adlı bir romanı ve *Şehrin Göbeğini Bulamıyorum!* (İletişim Yayınları, 2017) adında bir çocuk kitabı bulunuyor. *İradenin İyimserliği* (Ayizi Kitap, 2015), *Sayfiye-Hafiflik Hayali* (İletişim Yayınları, 2014), *Yengeler Cumhuriyeti* (İletişim Yayınları, 2017) kitaplarına yazılarıyla destek verdi.

SEDA MİT 1989 Mersin doğumlu. Kocaeli Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Tasarım Bölümünde okudu. Yurtiçi ve yurtdışında çeşitli sergilere katıldı.
<http://sedamit.blogspot.com.tr>

İletişim Yayınları 2782 • Çocuk Kitapları Dizisi 142

ISBN-13: 978-975-05-2697-8

© 2019 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. BASKI 2019, İstanbul

EDITÖR Bahar Siber

KAPAK VE SAYFA TASARIMI Seda Mit

DÜZELTİ Bahri Özcan

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 22749

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırım Caddesi, Gelincik Sokak, No: 6/3
Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırım Caddesi, Gelincik Sokak,
Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

SEMA ASLAN
Topur'daki
Dünya
RESİMLEYEN
Seda Mit

Sevdikleriyle arasını sıkı fıkı tutanlara,
arkadaş canlısı herkese.

Burnunun ucunu yavaşça toprağa doğru uzatmış o sivri kayanın tam önünde, mutlu bir haberin heyecanıyla sallanır gibi görünen “Topur Köyü” levhası dikiliydi. Geniş toprak yolun bir köye varacağına dair tek işaret de bu titrek levhaydı. Civarda, öbek öbek dizilmiş kavaklarla geride dimdik duran dağdan başka hiç ama hiçbir şey yoktu.

“Dağ da dağ hani,” dedi levhanın biraz uzağındaki genç kadın. Sonra dönüp az ötedeki genç adama baktı. Adam onu duymamış gibiydi. Hatta tam olarak donup kalmış gibiydi. Genç kadın hiçbir şeyin olmadığı bu yerde, sözlerinin rüzgârla savrulduğunu ve duyulmadığını düşünerek bir kez daha “Dağ da dağ hani!” dedi. Sesinin ilk seferindeki gibi rüzgârın peşinden gitmediğine emindi ama ne söylediği şeyin ne de heyecanlı söyleyişinin bir faydası oldu. Kolundan tutup hafifçe sarsana dek, adamın dikkatini çekemedi. “Kavaklara bak,” dedi nihayet kendine gelen adam. Böylece gözden kaçabilecek kadar küçük şeylermiş gibi, birbirlerine dağı ve kavakları göstermiş oldular.

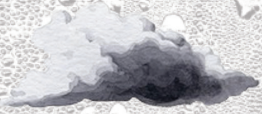
Topur’da kavaklar öyle bir düzenle dizilmişti ki, görenler ille onları takip etmek isterdi. Zaten Topur’a da rastgele değil, kavakların sıralandığı yol boyu ilerleyince varılırdı. Dağın etrafında öbekleşmiş kavakların orada tesadüfen durmadığını anlayanlar, git git bitmek bilmez bir yola girerdi. Ağaçların zincir olup uzandığı, kimilerine göre akıl almaz bir yol. Sırf bu yüzden köyün geleni gideni az olurdu. Topur, var olmasına vardı ama, kolayca unutulacak uzaklıkta, epey uzaktaydı diğer köylerden. Ta nerede!

Dört ayaklılar, sürüngenler, kanatlılar, hatta bitkiler yollarını rahat rahat bulurken, insanlar bu köye hep zahmet çekerek gelirdi. Yol onları kandırır gibi uzayıp durur, hemen hepsini usandırır. “Anlatsam kimse inanmaz ama,” derdi köye gelen yabancılar, “bu köy sanki Dünya üzerinde değil.” Bir yabancı, geldiği yoldan bezmiş suratıyla “Anlatsam kimse inanmaz,” diye söze başladığında, köyün nineleri yan yana durup cevap verirdi: “Bu köy Dünya’nın üzerinde mi bilmeyiz ama dünya mutlaka bu köyde, tam Topur’da.” Nineler o anda kesinlikle çok inandırıcı görünürdü. Onları dinleyen yabancıların bazıları, köyün uzaklığını bir anda akla uygun bulur, sessizce Topur’daki dünyaya bakardı.

Kavakları izleyip köye gelen genç kadınla genç adam, nineleri hiç şaşırtmadan, bütün yabancıların sözlerini tekrarladı. Genç adam, “Anlatsam kimse inanmaz,” diye başladı konuşmaya ama susuzluktan dili damağına yapıştığı için gerisini getiremedi. Genç kadın, her tür kokuyu içine çekmek ister gibi derin bir nefes aldıktan sonra “Ah,” dedi, “bu köy sanki Dünya üzerinde değil.” Nineler genç kadının sesindeki özlemi hissetti. Genç adam, alnına yapışmış kıvrıkcık saçlarını eliyle geriye doğru sıvazladı; genç kadın, yüzünü eliyle yelpazeleyip ninelerin yanına oturdu. Geldikleri yolu dönecek güçleri kalmadığından mı, yoksa Topur’u görür görmez sevmelerinden mi, orası biraz belirsiz, ikisi de o dakika Topurlu oldu.

İlk gecelerinde köye yağmur yağdı. Genç kadın, Topur’daki yağmurdan öylesine etkilendi ki, ertesi sabah genç adama “Burada yağmur uzun, upuzun bir çizgi gibi yağıyor,” dedi, “sağa sola tek bir damla düşmüyormuş gibi.” Genç adam uykulu gözlerini ovuşturup “Salyangoz da görür müyüz sence?” diye sordu. Toprak nemlenince ortaya çıkıveren salyangozlar,

